

Yerma

© Frederic Amat

de **Federico García Lorca**
direcció **Juan Carlos Martel Bayod**
espai escènic **Frederic Amat**

18/11 – 16/12
Montjuïc

La conferència *Las nanas infantiles* que García Lorca va fer el 1928 és, per a mi, l'explosió d'una nova lectura del poema tràgic *Yerma*. M'és impossible pensar que tot aquest coneixement musical i popular no fos utilitzat per a la pròpia composició de la peça, fins i tot durant els seus estimats viatges amb La Barraca per tots els pobles de l'Estat. Un poema que, n'estic segur, compon com a peça musical. A ritme de pulsio cardíaca, *Yerma* és una cançó de bressol i el públic, la criatura a qui se li canta. La cançó que t'adverteix i t'expressa la realitat més crua infiltrant el dramatisme del món en aquesta primera lliçó d'història d'Espanya –com ja adverteix el poeta– i que ens marca a la pell el segell de “*solo estás y solo vivirás*”.

Yerma és també un somni incapaç d'abraçar la paradoxa de vida i de mort que és la nostra existència. Si representar significa *tornar a portar al present*, val la pena representar *Yerma*, ara oferint-li cadascú de nosaltres la resignificació més generosa. *Yerma* és un somni –o més aviat un malson– del qual és impossible escapar perquè el sistema mateix t'impedeix sortir-ne ben parat. Potser només la mort de tot projecte viu pot solucionar el patiment de no sentir-se realitzat, essent com és que “*un muerto en España está más vivo como muerto que en ningún sitio del mundo*”. I qui vol saltar del somni s'acaba ferint els peus amb “*el filo de una navaja barbera*”.

Yerma no amenaça ni espanta, sinó que ens llança al mig de l'escena, indefensos contra les realitats d'una dona que brolla vida per tots els porus i que només troba la mort.

Juan Carlos Martel Bayod

INTÈPRETS

Joan Amargós *Juan*
María Hervás *Yerma*
David Menéndez *Victor, Macho*
Bàrbara Mestanza *Hembra*
Isabel Rocatti *Vieja*
Yolanda Sey *Muchacha*
Camila Viyuela *Maria*

VESTUARI

Frederic Amat i Rosa Esteva

MÚSICA ORIGINAL

Raül Refree

SO

Roc Mateu i Raül Refree

IL·LUMINACIÓ

María Domènech

ASSESSORA DE MOVIMENT

Lali Ayguadé

CARACTERITZACIÓ

Ignasi Ruiz

AJUDANT DE DIRECCIÓ

Júlia Valdivielso

AJUDANT D'ESCENOGRAFIA

Roger Orra

AJUDANT DE VESTUARI

Maria Albadalejo

ALUMNA EN PRÀCTIQUES

Clara Cabutí (EDIDP - UJC)

CONSTRUCCIÓ

D'ESCENOGRAFIA

Pascualin Estructures i Big Image

CONSTRUCCIÓ DEL TITELLA

Martí Doy

CONSTRUCCIÓ DE MÀSCARES

Frederic Amat i Martí Doy

CONFECCIÓ DE VESTUARI

Cortana i Goretti Puente

PRODUCCIÓ

Teatre Lliure

AGRAÏMENTS

Toni Rumbau

Durant els assaigs hem enraonat amb María Hervás, l'actriu que fa de Yerma. Guanyadora del Premi Max 2019 a la millor actriu protagonista per *Iphigenia en Vallecas*, el premi Fotogramas de Plata 2020 per *Jauría* i el premi de la Fundació Princesa de Girona de les Arts i les Lletres 2022, ens parla del seu primer García Lorca.

Què és el que t'atrau més de l'obra de García Lorca i de *Yerma* en concret?

Fa un any i mig que no pujo a un escenari, el període més llarg que he estat sense fer teatre. Després de *Jauría* vaig necessitar descansar i nodrir-me per poder oferir de nou a la gent alguna cosa vivíssima. Per això vaig decidir que el meu següent muntatge seria un text que em pogués fer tremolar els ossos. I va arribar aquest Lorca, el meu primer Lorca... i també l'estranya sensació de portar tota la vida fent-lo. Ara ja no vull dir cap paraula que no sigui de les seves. *Yerma* és un poema a la fecunditat, com a *existència*. Diu Lorca que a la vida només hi ha el que és viu i el que és mort i, d'aquesta tensió, en sorgeix *Yerma*. El meu exercici consisteix en sortir-ne més lliure, a honorar amb més compromís l'alegria de viure.

Com és el personatge de *Yerma*? Què t'n'agrada? Què n'has après?

Yerma és una flor oberta, però també una ferida que no tanca i que supura. És el crit urgent per viure viure viure. *Yerma* és fèrria i no s'adapta, és tossuda, temperamental... és un bou brau. Admiro aquesta consistència, perquè jo soc més dúctil, més aquosa. I ahora m'espanta, és clar! El desig sempre espanta. Vull aprendre a mirar el meu desig als ulls i a no negar-lo, a no guardar-lo sota la catifa. Hem confós civisme amb bloqueig de l'impuls de viure. Jo he arribat a aquest muntatge per desbloquejar-lo de dins meu.

Crec que estic enamorada del Federico, gairebé com qui segueix una religió o un guru.

També és el primer cop que actues a Barcelona. A més del repte de conquerir un públic nou, quin és el repte interpretatiu?

He actuat diverses vegades a Catalunya però mai a Barcelona i reconec que és un somni fet realitat. Sempre m'ha agradat la ciutat i l'enfocament cultural que proposa, tan responsable i ahora arriscat. Viure aquí és una experiència molt bonica. Jo no em plantejo què significa el “públic català”, com tampoc em plantejo conquerir cap públic. La meva feina consisteix en comunicar-me amb l'ÉSSER HUMÀ, a plantejar preguntes per a les quals no tinc resposta, i en buscar-la junts en un llenguatge que no és l'hiperracional, sinó l'emoció, la sensibilitat. És urgent enderrocar aquesta presó del pensament cartesiana i tornar a posar en valor altres menes de saviesa.

Com ha estat el procés de preparació?

En aquest moment encara hi estic immersa. Jo dic que estic *Lorcaholic* perquè no paro de llegir sobre ell, sobre la seva figura, el seu riure, els seus ulls, les seves mans... Crec que estic enamorada del Federico, gairebé com qui segueix una religió o un guru.

Als assajos miro de bussejar per aquest oceà infinit que és la seva proposta de mirada al món, per contagiar-me'n de la febre, per emborratxar-me de la seva passió. Hi ajuda la biblioteca lorquiana que Martel ha posat a la nostra disposició.

La companyia és l'agrupació d'éssers més adorables que he vist en molt de temps. Tots carregats d'ideologia, de fervor creatiu, de ràbia de bellesa. N'aprenc cada dia només de mirar-los. Juan Carlos Martel està revolucionant la idiosincràsia de la sala d'assaig amb un treball a favor de l'horitzontalitat, del diàleg transversal, de la llibertat d'expressió REAL. Sento que soc més bon ésser humà quan surto d'assajar.

Amb quina reflexió sobre la maternitat t'agradaria que el públic es quedés?

Ai ai ai! Si jo pogués respondre això no estaria fent *Yerma*. No crec en l'artista que va a un escenari a dir-li a ningú què ha de pensar. Crec en ficar-se al fang i convidar el públic a entrar-hi. Les idees, de vegades, són presons perilloses, sobretot quan es tenen sobre un cos que no és el teu.

[#Yerma](#)

HORARI

De dimecres a divendres a les 19.00 h
Dissabte a les 17.00 h
Diumenge a les 18.00 h
16/12 a les 17.00 h

DURADA

1 h 30'

LLOC

Sala Fabià Puigserver

IDIOMA

En castellà.
Sobretítols en anglès cada dissabte a partir del **26/11**

ACCESSIBILITAT

Assistència auditiva a través del mòbil

Divendres accessibles

25/11 i **09/12** sobretítols adaptats
02/12 i **16/12** audiodescripció

COL·LOQUI

24/11 postfunció

ACTIVITAT PEDAGÒGICA

Procés de creació

EDAT RECOMANADA

A partir de 15 anys

ESPECTACLE RECOMANAT PEL

Programa educatiu

BARRA LLIURE

[Pòdcast amb María Hervás i Juan Carlos Martel Bayod](#) per Anna Pérez Pagès, Bernat Reher i Anna Mauri

COSMOS

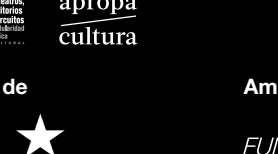
Espai virtual que contextualitza l'entorn artístic i dramaturgic de *Yerma*

TEXT EDITAT

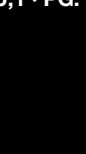
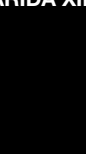
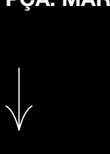
GIRA

Contractació oberta **23/24** (nacional i internacional)

Entitat concertada amb

Membre de

Amb la col·laboració de

Amb el suport de

Mitjans patrocinadors

932 892 770 · INFO@TEATRELLIURE.COM

PÇA. MARGARIDA XIRGU, 1 · PG. DE SANTA MADRONA, 40-46

Aquest document està dissenyat per ser llegit al mòbil. Estalvia't d'imprimir-lo i el planeta t'ho agrairà.

visita aquí el nostre web

